

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er enig med hr. Gade i, at vi fra dansk side gerne havde set nogle mere indholdsrige aftaler specielt på det punkt, der hedder markedsadgang. Når det trods alt lykkedes at komme så langt, som man gjorde, med hensyn til at give de pågældende landes varer adgang specielt på landsbrugsområdet i EF, skyldes det ikke mindst en dansk indsats. Men vi er altså enige om, at der burde have været noget mere.

Men det, hr. Gade har at tilbyde de pågældende lande, er så ringere, for det er at tage et skridt tilbage og opgive mange af de fremskridt, som trods alt er opnået også i forbindelse med traktaten om Den Europæiske Union. Med andre ord: Hr. Gade tilbyder disse lande at tage et skridt tilbage i den europæiske udvikling. Det er ikke noget tilbud, hr. Gade. Når disse lande ligesom andre lande – de nordiske lande og andre EFTA-lande – for øjeblikket søger ind i den kommende europæiske union, skyldes det den dynamiske udvikling i det europæiske samarbejde. Hr. Gades og hans partis ønske om at bremse udviklingen og gå tilbage er ikke i disse landes interesse, og det tilkendegiver de ved snart sagt enhver lejlighed.

(Kort bemærkning):

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg hæfter mig ved en mærkelig modsigelse i denne diskussion. Situationen er den, at de østeuropæiske og centraleuropæiske lande ønsker at blive medlemmer af unionen, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, når de kan klare kravene. Hr. Gade ønsker, at Danmark skal stå uden for Unionen, fordi den går for langt, og anlægger på de østeuropæiske landes vegne et standpunkt, som de ikke selv anlægger. De ønsker medlemskab, og jeg kan ikke se, hvilken tjeneste vi skulle gøre de lande ved ikke at udvikle vort eget samarbejde videre frem på miljøområdet, på det økonomiske område, på det monetære område. Så får vi de flest mulige kræfter til at hjælpe dem med at få deres udvikling i gang. Det er det centrale.

Så synes jeg, hr. Gade skulle være klar over, at i modsætning til SF ønsker de pågældende lande – Polen, Tjekkoslovakiet og Ungarn – faktisk at blive medlemmer af Unionen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Udenrigsministeren taler om at gå skridt tilbage. Det er der jo ikke tale om. Hvis der ved en genforhandling bliver drøftelser om, hvordan man kan lette centraleuropæiske landes indgang til EF, vil de vel ikke opfatte det som netop et skridt tilbage. Efter at have læst de taler, der er holdt af nogle af lederne i Central- og Østeuropa, har jeg svært ved at tro, at de skulle opfatte netop en sådan diskussion som et skridt tilbage. Jeg vil gerne vide, hvad udenrigsministeren vil sige, hvis Ungarn indsender en ansøgning om medlemskab inden den 2. juni. Der er nogle avisforlydender om, at det vil de. Efter det, jeg har hørt i dag, vil den danske melding være, at det kan de altså ikke, det må de vente med.

Jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen, at det, de lande vil, er at være medlemmer af EF – og af et EF, der er indrettet sådan, at man ikke binder sig på unionsforpligtelserne, som jo først og fremmest er to forskellige ting: en økonomisk og monetær union og forsvarsforpligtelsen – så kan der være lidt andet også, men det er de to ting, der er unionen. Det vil da alt andet lige gøre det lettere for de lande at blive integreret, frem for at bygge det op på den måde, at de skal helt ind i en økonomisk og monetær union, hvor de skal leve op til nogle økonomiske forpligtelser, som er yderst vanskelige for dem.

På miljøområdet er der ingen tvivl om, at de skal integreres hurtigst muligt. På kultur- og uddannelsesområderne kunne vi integrere dem med det samme, invitere dem med til ministermøderne.

Vi taler altså om at tænke dynamisk ud fra den nye situation i Europa med et solidarisk udgangspunkt over for Central- og Østeuropa.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Nu må hr. Gade opklare for os: Hvor er det, traktaterne gør det sværere, vanskeligere for de østeuropæiske lande at komme med? Der er ikke noget på det økonomiske område, der gør det vanskeligere for dem at komme ind. Der er ingen, der drømmer om, at de skal være medlem af tredje fase med det samme, ligesom alle EF-lande heller ikke bliver medlem af tredje fase med det samme. Så SF bør forklare os: Hvor er det egentlig, det bliver vanskeligere?